

forud for forhandlingerne om en flerårsaftale for politiet, og det er heldigvis også det resultat, som er kommet ud af de mange forhandlinger. Aftalen om et 3-årigt politiforlig skaber rammerne for, at yderligere 720 betjente kommer på gaden for at skabe den tryghed, som er så stærkt efterspurgt.

Med et trecifret millionbeløb investerer vi i it, således at efterforskningen og opklaringen af forbrydelserne kan blive langt mere effektiv. Samtidig går vi væk fra den meget detaljerede styring af politiets opgaver og over til, at politiet bedre kan sætte kræfterne ind lige præcis der, hvor der er behov for det.

Et af de mange elementer i aftalen er opprioritering af nærpolitiet i de områder, hvor vi ved, at der er særlige problemer, som nærpolitiet kan være med til at afhjælpe. Efter Venstres opfattelse er en øget indsats med nærpolti i særlige områder ikke blot et spørgsmål om at fange flere forbrydere. Det er naturligvis altid en fordel, hvis flere forbrydelser bliver opklaret, men det er endnu bedre, hvis vi kan undgå, at forbrydelserne overhovedet begås. En øget nærpoltiindsats, især i aften- og nattetimerne, vil skabe bedre muligheder for, at politiet kan få et tættere og mere fortløbet forhold til beboerne i områderne, især de unge. Det gør, at man hurtigere kan få fat i de unge, der ellers kommer ud på en forkert løbebane, og får taget fat på at løse problemerne, inden de opstår. Aftalen om politiets rammer for næste år giver for første gang effektiv mulighed for at gennemføre den nærpoltiindsats, vi i Venstre længe har ønsket.

Et kraftigt ønske fra politiets side har også været, at der bliver gjort en indsats for at forbedre dets it-systemer. Når vi kan se, at resten af samfundet for år tilbage gik ind i it-alderen med brug af e-mails og internet, må det siges at være på tide, at der kommer et politiforlig, der afsætter de nødvendige midler til at foretage den hårdt tiltrængte modernisering. Også det har vi skabt råderum til inden for rammerne af politiets økonomi.

Kl. 9.05

Vi ønskede at få et mere fremtidssikret og effektivt politi. Det er gennemført nu med aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Ganske som det blev spået, stod mange partier i kø med krav, ønsker og forslag, når det gjaldt om at stille krav til udvidelse af politistyrken, oprettelse af nye enheder eller tildeling af nye redskaber. Det nytter bare ikke, hvis alle partier stiller sig op i køen af gratister, som kun

vil stille forslag om at bruge flere penge og ikke vil være med til at finde de penge, der er nødvendige for at betale de dyre ønsker. Desværre har køen af gratister været alt for lang, og selv partier, som har slået sig op på en meget stærk vilje til at forbedre politiets vilkår, har ikke haft den samme vilje, når det gjaldt om at finde de nødvendige finansieringer til alle de dyre ønsker.

En række partier fremlagde som en slags sidste tilbud en plan, der havde et stort finansieringshul, som ville betyde, at der rent faktisk skulle fyres betjente – medmindre partierne altså troede, at betjentene følte deres job som et så stort kald, at de kunne arbejde uden løn. Det er naturligvis ikke holdbart, og derfor er det glædeligt, at Dansk Folkeparti havde en langt mere seriøs tilgang til problemstillingen og finansieringen af ønskerne.

Desværre var finanslovforhandlingerne i år generelt præget af, at alt for mange partier havde ladet sig inspirere af den forestående juletid, så de troede, at finanslovforhandlingerne ville blive ligesom juleindkøb på Acceptcard, altså: Køb gaverne nu og bekymr jer om regningerne senere. Men sådan går det selvfølgelig ikke, når vi har et flertal i Folketinget, der ønsker at holde fast i en ansvarlig økonomisk linje.

I modsætning til tidligere regeringer og de nuværende oppositionspartier ønsker vi ikke at give køb på de økonomiske sigtelinjer. Derfor gennemfører vi en finanslov, hvor alle udgifter er finansieret, hvor de økonomiske mål ligger inden for rammerne for en holdbar økonomisk udvikling, og hvor brugen af engangsindtægter er yderst marginal set i forhold til tidligere regeringer, især i den periode, hvor finansministeren hed Mogens Lykketoft.

Men det består jo ikke alt sammen kun af negative kommentarer til oppositionen. Jeg vil godt dele nogle roser ud, især til Det Radikale Venstre, men også til SF. I forbindelse med f.eks. aftalen om Det Kongelige Teater havde partierne en særlig konstruktiv tilgang til problemstillingerne, og jeg synes, vi skylder at kvittere over for de partier, som reelt skabte den aftale, der nu ligger til grund for, at vores nationalscene kan styrkes yderligere.

Derudover vil jeg gerne kvittere for samarbejdet med Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne om vedtagelsen af årtiers største trafikaftale. Nu bliver der for alvor taget fat på at løse nogle af de problemer og flaskehalse, som har plaget danskerne i trafikken.